

Ce mă face să mă simt curajos ?

Traducere de Aurelia Ulici

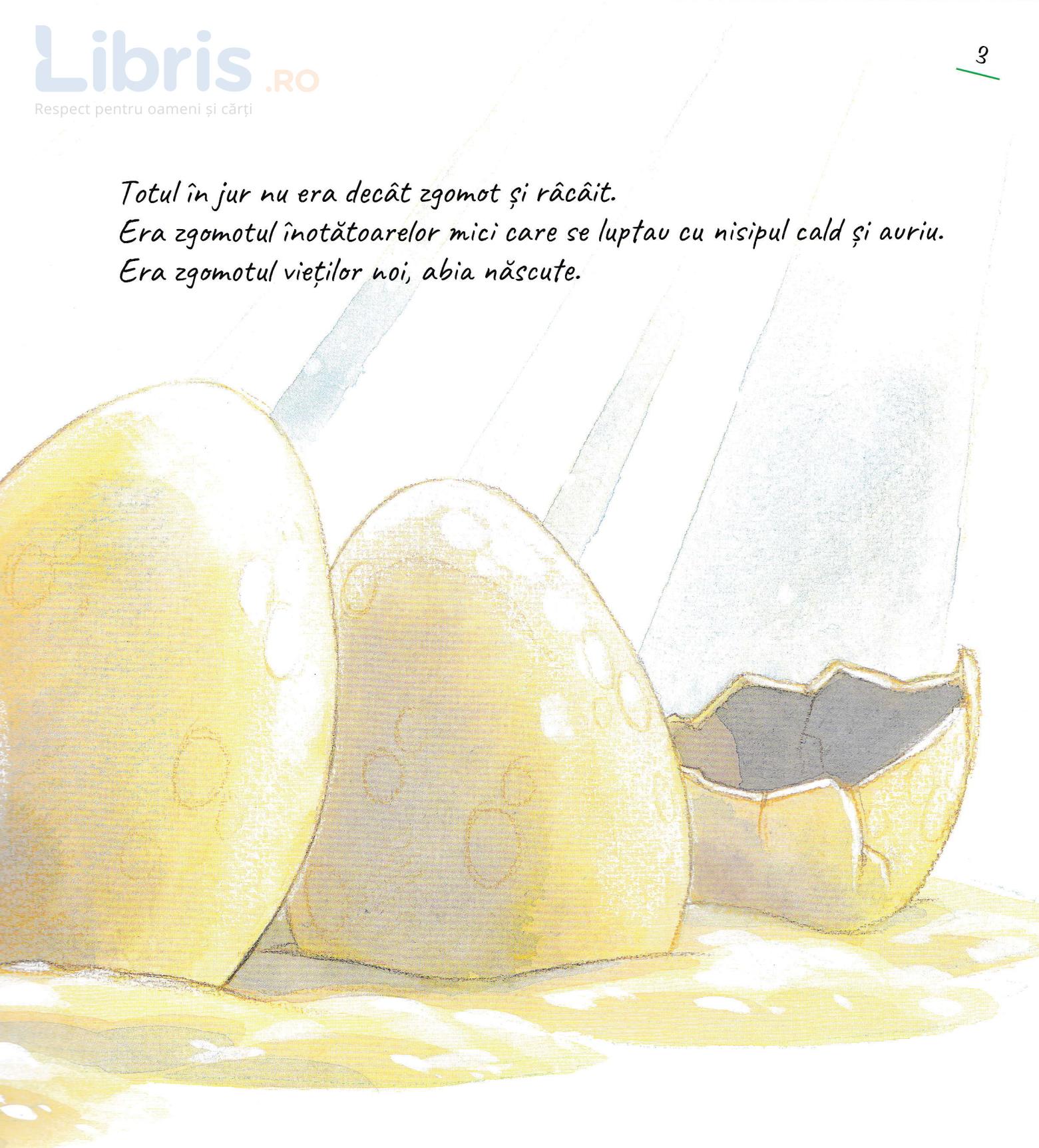
București, 2018

Totul în jur nu era decât zgomot și râcăit.

Era zgomotul înnotătoarelor mici care se luptau cu nisipul cald și auriu.

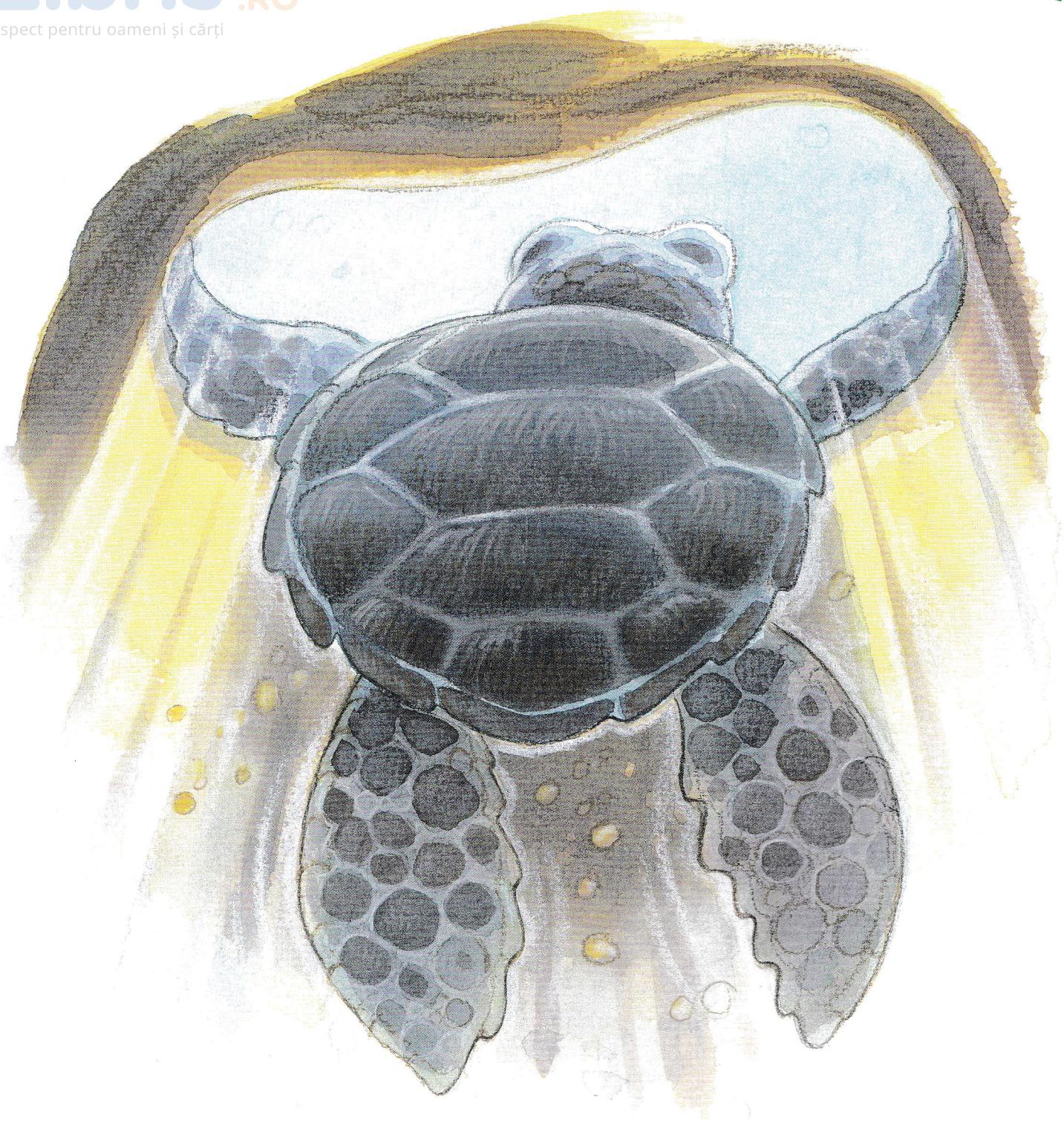
Era zgomotul vieților noi, abia născute.

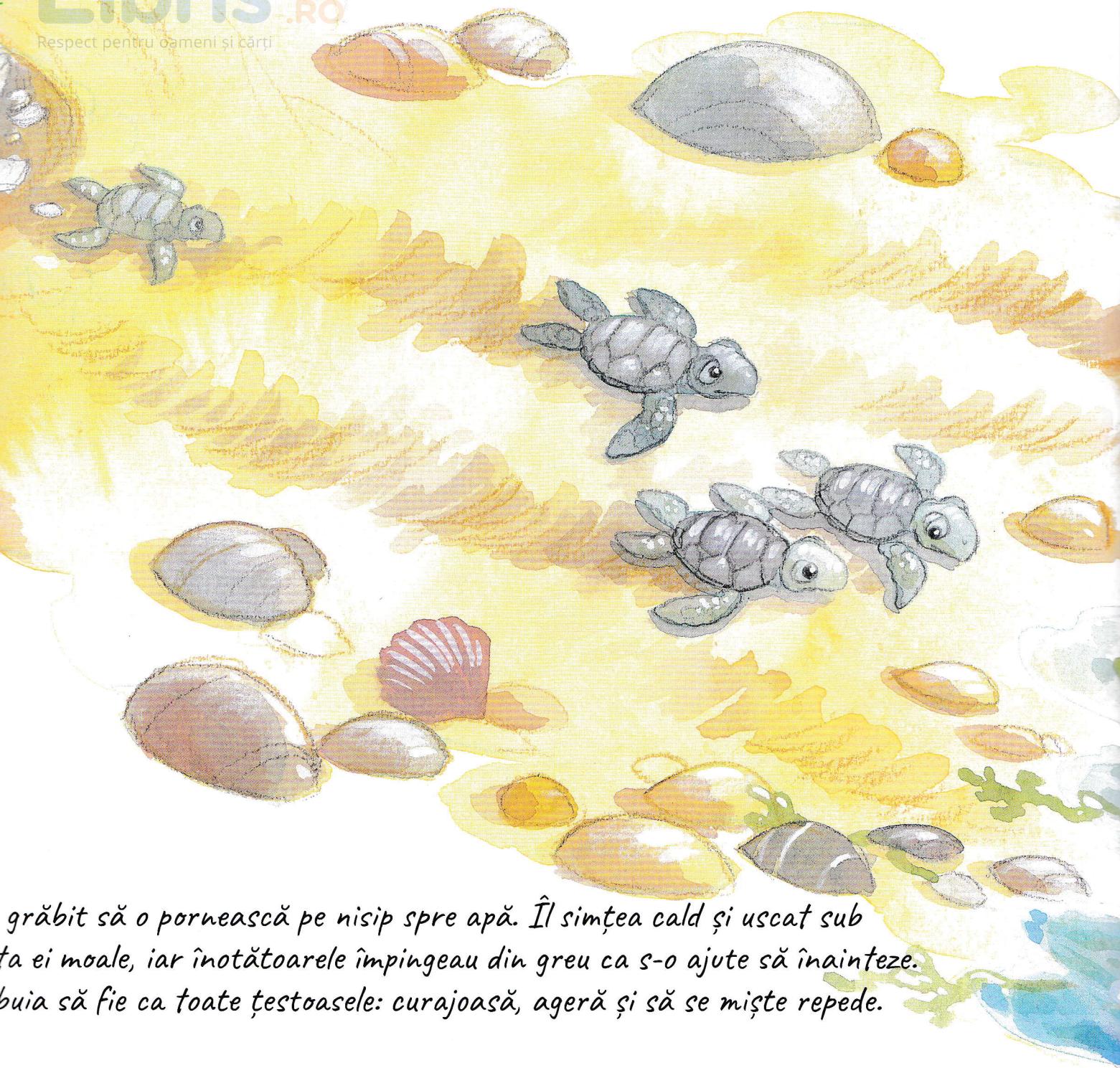

Așa că Mica Testoasă s-a fățăit,
a împins, iar oul ei moale a crăpat
și nisipul i-a făcut loc.

Știa în sinea ei că acum era momentul
când trebuia să fie curajoasă.

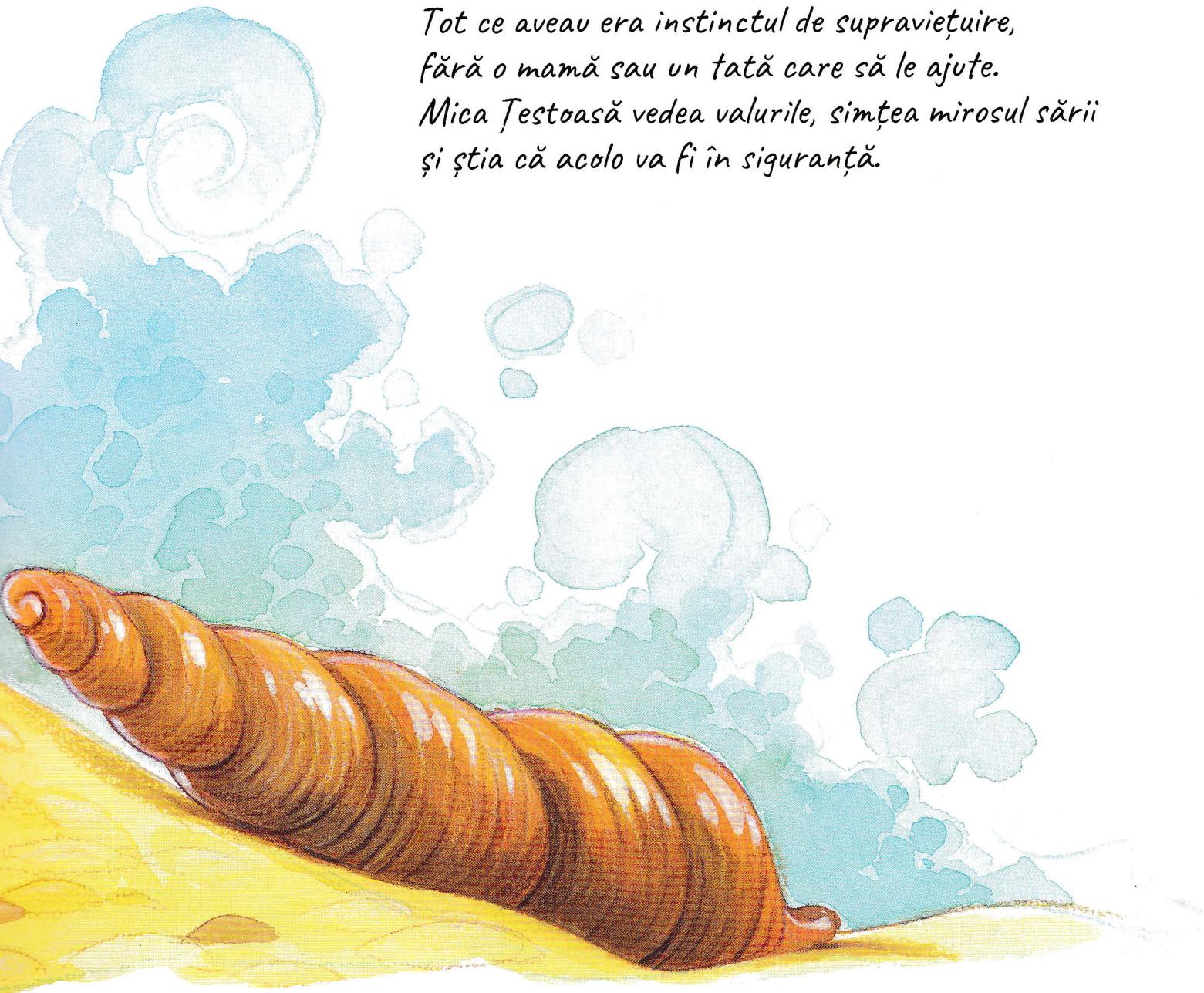

grăbit să o pornească pe nisip spre apă. Îl simțea cald și uscat sub
ta ei moale, iar înnotătoarele împingeau din greu ca să ajute să înainteze.
Buia să fie ca toate țestoasele: curajoasă, ageră și să se miște repede.

Tot ce aveau era instinctul de supraviețuire,
fără o mamă sau un tată care să le ajute.
Mica Testoasă vedea valurile, simțea mirosul sării
și știa că acolo va fi în siguranță.